

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/218/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314210062
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314210062.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci samosudkyňou JUDr. Annou Hozákovou, v právnej veci navrhovateľa G. T., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. I. F. č. XXX, proti odporcovi A. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Č. I. F. č. XXX, prechodne bytom F. č. XXX, Č., o určenie výživného na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľa počnúc dňom 13.11.2014 sumou 27,13 Eur mesačne k rukám navrhovateľa, vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred.

Zročné výživné za obdobie od 13.11.2014 do 19.5.2015 v sume 176,34 Eur je odporca p o v i n n ý splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 2,- Eur pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci i len splátka.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ ako syn odporcu podal dňa 13.11.2014 návrh na určenie výživného pre plnoleté dieťa, ktoré žiadal priznať počnúc dňom 1.9.2014 v sume 30,- Eur mesačne.

V priebehu konania vzhľadom na tú skutočnosť, že návrh bol podaný dňa 13.11.2014, zmenil navrhovateľ rozsudochý návrh v tom smere, že výživné žiadal určiť od podania návrhu, t. j. od 13.11.2014.

Na dôkaz svojho tvrdenia, že je oprávnenou osobou žiadať od odporcu určenie výživného, predložil súdu rodný list, z ktorého vyplýva, že odporca je otcom navrhovateľa.

Odporca po doručení návrhu a na základe výsluchu ako účastníka konania na pojednávaní tvrdil, že nie je schopný prispievať na výživu navrhovateľa v takej sume, ako požaduje navrhovateľ, pretože v minulosti je pravdou, že pracoval v Českej republike, kde zarábal asi 13.000,- Kč mesačne, z čoho časť minul na stravu a pri vyúčtovaní dane dostával aj 50.000,- Kč vrátených, za to kúpil pre rodinu motorové vozidlo, prípadne iné hodnoty, avšak zamestnávateľ ho prepustil, pretože trpí epilepsiou a nemôže z takéhoto dôvodu vykonávať akúkoľvek prácu. Je pravdou, že keď prišiel večer z práce, tak si na ubytovni so spolupracovníkmi vypili pivo, prípadne alkoholický nápoj. V súčasnej dobe však jeho možnosti nájsť si zamestnanie sú obmedzené práve touto chorobou a ak syn žiada výživné, doporučoval, aby išla do práce navrhovateľova matka, teda bývalá manželka odporcu, pretože on keď sa niekde hlási do práce a vidia jeho zdravotnú dokumentáciu, tak ho nechcú do práce zobrať, pretože mal štyri krát epileptické záchvaty.

Navrhovateľ k výpovedi odporcu uvádzal, že pokiaľ žili v spoločnej domácnosti ako rodina, odporca ako otec sa už dlhší čas nepodieľal na nákladoch rodiny a plnení si vyživovacej povinnosti voči nemu a voči ďalšiemu bratovi, ktorý takisto nie je schopný sám sa živiť z dôvodu prípravy na budúce povolanie. Tvrdenia odporcu sú skreslené a nevystihujú skutočnú situáciu, ktorá bola v ich rodine. V čase, keď

pracoval otec v Českej republike, zarábala finančné prostriedky v takom rozsahu, že i keď peniaze doniesol domov, tak viac ako jednu štvrtinu si so sebou zobral späť na pracovisko a zobral si aj z domu stravu, pretože chodieval na turnusy. Keď sa z práce vracal, tak obvyčajne mal opäť od spolupracovníkov požičané sumy peňazí, ktoré predstavovali aj okolo 2.000,- Kč, teda z príjmu, ktorý zarobil, hneď musel pôžičky vrátiť. V ostatnom čase vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje, je agresívny a správa sa hrubo, preto aj bol podaný na súd návrh na zákaz vstupu do rodinného domu predbežným opatrením v konaní 5C/173/2014 a následne bolo manželstvo rodičov aj rozvedené. Navrhovateľ tvrdil, že otec mu robil hanbu na mieste, kde vykonával odbornú prax, pretože sa stalo niekoľko krát, že prišiel do hotela, kde pracoval, mal zjavne požitú alkoholické nápoje a správal sa takým spôsobom, že bolo potrebné zo strany školy urobiť opatrenie, aby nerobil jednak problémy jemu, ale okrem toho otec zapáchal, nebol umytý, bol pod vplyvom alkoholu a na pracovisku, v ktorom ako študenti praxovali, sa samozrejme nachádzali hostia, ktorí celú túto situáciu mohli registrovať. Okrem toho správanie sa otca videlo aj viacej spolužiakov, ktorí tam spoločne s ním prax vykonávali. Teda pokiaľ odporca sa bráni tým, že nemôže vykonávať akúkoľvek prácu z dôvodu jeho zdravotných problémov, na svoje tvrdenia nepreukázal vôbec žiadne dôkazy výpisom zo zdravotnej dokumentácie, prípadne inými dôkazmi, ktorými by preukázal, že objektívne nie je spôsobilý pracovať a v tom prípade by mal možnosť, aby posudkový lekár rozhodol o tom, či je osobou so zníženou pracovnou schopnosťou a vznikol mu nárok na invalidný dôchodok, či už čiastočný alebo plný. Odporca však v tomto smere nepodnikol vôbec žiadne kroky a z viacerých konaní pred tunajším súdom, ktoré boli prejednávané aj v tomto senáte, mal súd zistené, že argumentuje rovnako tým, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje pracovať, ale ani nepopiera, že alkoholické nápoje požíva.

Navrhovateľ preukázal, že v súčasnej dobe, teda v čase rozhodovania súdu, bol študentom Y. K. Š. K. G. Y. v Čadci vo štvrtom, t. j. v maturitnom ročníku a otec mu od 1.9.2014 vôbec ničím neprispieva na jeho výživu a jeho potreby až doposiaľ. Vo štvrtom maturitnom ročníku počas celého štúdia bolo potrebné skladať sa na náklady stužkovej slávnosti, na ktoré náklady mu otec neprispel ani euro, aby si mohol nasporiť potrebnú sumu, tak tieto peniaze si požičiaval od mamy a samozrejme vzhľadom na zlú finančnú situáciu v rodine sa bude snažiť, keď bude zárobkovo činný, matke tieto finančné prostriedky vrátiť. Spoločne so všetkými spolužiakmi v maturitnom ročníku si robili tablo, fotografie na tablo a ďalšie náklady spojené s touto zvyklosťou a vznikli mu ďalšie náklady okolo 50,- Eur. Samozrejme má náklady spojené aj so stravovaním doma, náklady na nevyhnutné hygienické potreby, oblečenie, pretože musí chodiť slušne a čisto oblečený a keďže študuje v odbore čašník, tak na odbornú prax potrebuje oblečenie vo forme rovnošaty, ktorá sa skladá z košele, nohavíc, topánok. Samozrejme počas celého obdobia štúdia bolo potrebné vymeniť aj nohavice a košele, rovnako i topánky a mesačne sú to náklady, ktoré predstavujú sumu priemerne 40,- Eur. Pokiaľ vykonávajú prax, robia nejaké zručnosti, kde sa učia vytvárať nejaké výrobky v ich odbore, potrebujú materiál, z ktorého to vytvárajú a musia si ho uhradiť a zabezpečiť. Teda tieto náklady mesačne predstavujú okolo 20,- Eur. Matka je nezamestnaná, je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci a ako nezamestnaná uchádzačka o prácu nedostáva žiadnu podporu v nezamestnanosti, ale poberá opatrovnícke na starú matku, o ktorú sa denne stará. Nevedel navrhovateľ však uviesť sumu, v akej matka poberá uvedený opatrovnícky príspevok. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť má odporca k bratovi a rozhodne matka poberá na nich rodinné prídavky, ale vlastne z týchto prostriedkov, ktoré uviedol, musí matka zabezpečovať celý chod domácnosti, pretože je potrebné dom, v ktorom bývajú on s matkou a bratom a starou matkou, vykurovať, uhrádzať náklady na spotrebovanú elektrickú energiu, náklady na vodné a stočné a ďalšie poplatky, ktoré sú spojené s užívaním domu, ktoré nevedel navrhovateľ presne špecifikovať, pretože ich uhrádza matka a on jej nemá z čoho na tieto výdavky prispievať.

Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Vychádza z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov (§ 75 Zákona o rodine). Na uvedené skutočnosti súd prihliadal aj z hľadiska kritéria potenciality príjmov, t.j. či povinný sa nevzdal bez dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, resp. či neberie na seba neprímerané majetkové riziká. Z fiktívnej sumy súd potom vychádza napríklad aj vtedy, ak dospeje k záveru, že povinný bezdôvodne zastáva horšie platené miesto nezodpovedajúce jeho kvalifikácii, hoci niet prekážok, aby zastával lepšie platené miesto.

Súd v súdenom prípade vychádzal aj z dôkazov, ktoré mal preukázané z konania 5C/173/2014 a ďalších konaní vedených pred Okresným súdom v Čadci, z ktorých bolo zjavné, že matka navrhovateľa podala návrh na rozvod manželstva, ktorý bol vedený pod sp. zn. 8C/153/2014 Okresného súdu v Čadci

z dôvodu agresívneho správania sa odporcu voči matke navrhovateľa ako aj voči synovi nielen G. ale aj ďalšiemu synovi D.. Nakoniec z uvedených konaní dospel súd k záveru, že návrh na zákaz vstupu do rodinného domu, ktorý spoločne obývali a patrí matke navrhovateľa a starej matke, bol vykázaný, resp. bol mu zakázaný vstup, teda odporcovi pre jeho agresívne správanie najmä v čase, keď mal požitie alkoholické nápoje.

Skutočnosti, ktoré na svoju obhajobu uvádzal odporca v konaní, že má zdravotné problémy, že trpí epilepsiou, pre ktoré si nemôže nájsť žiadne vhodné zamestnanie, odporca nepreukázal a nepreukázal ani dôvod, pre ktorý prestal pracovať v Českej republike, kde nepopieral, že mal príjem okolo 13.000,- Kč mesačne a vždy po zúčtovaní dane za príslušný kalendárny rok mu boli vrátené na preplatkoch daní pomerne vysoké sumy, že dôvodom skončenia pracovného pomeru u predchádzajúceho zamestnávateľa bol zdravotný dôvod, nevyplývalo zo žiadneho dôkazu, ktorý by odporca bol súdu na svoje tvrdenia predložil.

Súd aj napriek tomu, že na strane odporcu nie sú žiadne preukázané skutočnosti, ktoré by mu bránili v riadnom plnení vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi, dospel k záveru, že vzhľadom na vyživovaciu povinnosť voči ďalšiemu synovi, ktorý je študentom vysokej školy a rovnako je výživou odkázaný na rodičov, teda syna D.T. T., súd vychádzal aj z informácie navrhovateľa, že v tomto školskom roku 2014/2015 končí štúdium a bude sa zaujímať o ďalšie vzdelávanie, avšak táto skutočnosť v čase rozhodovania súdu nebola aktuálne preukázaná, pretože ešte nebol ukončený uvedený školský rok a maturita navrhovateľa, súd dospel k záveru, že predbežne je odporca povinný prispievať na výživu navrhovateľa sumou minimálneho výživného na plnoleté nezaopatrené dieťa a to sumou 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného zákona a preto rozhodol tak, že odporca je povinný prispievať počnúc dňom podania návrhu, t. j. 13.11.2014 sumou 27,13 Eur mesačne k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred.

Vzhľadom na to, že od podania návrhu do rozhodnutia súdu odporca na výživnom pre navrhovateľa neprispel vôbec žiadnou sumou, zročné výživné za obdobie od 13.11.2014 do 19.5.2015 predstavuje 176,34 Eur, ktorú sumu súd zaviazal odporcu splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 2,- Eur pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci i len jedna splátka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline. (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP). Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).